16, 17ರಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತೆ.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—I think the long story may be cut short. It will be possible for us to come to a definite decision on this matter to-morrow and I am pretty sure it will be more easy to come to a decision.

Mr. SPEAKER.—We shall decide the question to-morrow.

Janab MAHMOOD SHARIFF. (Mysore *cum* Mandya *cum* Hassan—Muslim).—The only question in this connection is whether the Government are anxious to see that the Five-year Plan also is discussed.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Now immediately it must be taken up for discussion.

Janab MAHMOOD SHARIFF.—But you will not have a threadbare discussion upon it within so short a time.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—We shall take up the consideration of the Plan right now, Sir.

Janab MAHMOOD SHARIFF.—That will require at least four to five days. So that, we have got about eight days' work before us.

Mr. SPEAKER. — One day was allotted for this.

Janab SYED ABDUR RAHMAN.—We will speak on it for one day.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Are we closing the discussion on the Plan to-day?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—If the Hon'ble Member makes a Marathon speech as he did the other day, it will be difficult for us to close the discussion to-day.

Sri T. RAMA CHAR.—To-morrow we will meet in the morning

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Better we sit at One O'clock as usual.

Mr. SPEAKER. — I think the Hon'ble Minister said last time that on Saturday we would meet in the morning.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—But this time especially, the Hon'ble Chief Minister is expected to-morrow. So, we may have the normal hours.

Five-year Plan for Mysore.

Mr. SPEAKER (The Hon'ble Sri V. Venkatappa).—The Five-year plan for Mysore may be taken up for consideration.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—(Minister for Finance and Industries).—Sir, I move :

"That this Assembly do take into consideration the Five-year Plan for Mysore embodied in the All-India Draft Five-year Plan."

Sir, in the unavoidable absence of the Hon'ble Chief Minister and the Leader of the House, Sri K. Chengalaraya Reddy, who is in Delhi on State duty, it has fallen to my lot to present the Draft Five-year Plan for Mysore for the consideration of this House. The copies of the Plan have been placed in the hands of the Hon'ble Members, and I am sure that they who always take a keen interest in all matters pertaining to the development, progress and welfare of the State, will have bestowed on the document their best attention and given it their most anxious and serious consideration. We have entered upon the fourth year of independence and I think that the Central Government and the Hon'ble Prime Minister took very timely action in constituting this Planning Commission for giving us a quinquennial Plan, for working out the development schemes in India. The Indian Constitution has laid down the directive policy which should be a guiding factor in planning for the future of this country. The one dominating note of this directive policy is that the Indian Union is to be a Welfare State and a Secular State. These two cardinal points have guided the members of the Planning Commission presided over by the Hon'ble Prime Minister himself in giving this Plan for the whole of India. Several questions arise when planning for a country. One of the main considerations will be what kind of economy shall we have : should it be a kind of *laissezfaire* enterprise allowed for private people or should it be a Plan based on the policy of nationalisation. Now the planners here have struck upon a *via media* and adopted the

(THE HON'BLE SRI H. C. DASAPPA)

policy of mixed economy. It is considered that in the present state of our affairs and the position in the country, it would be a folly to eliminate or to think of eliminating private enterprise. And it is not possible by any means for us to embark upon a plan of total nationalisation. Even if there are people amongst us who could dream of a nationalised economy, our resources do not permit of adopting such an economy as that and so we are inevitably forced to adopt what is known as mixed economy. I (for my part) think in any case that that is almost the best kind of economy that any country may have, because it gives ample opportunities and scope for the best talent in men, it gives scope for their enterprising and adventurous spirit and therefore it draws out the best among men. It is not enough if we are merely efficient. What is required is : in addition to efficiency, we must develop and help the development of those virtues which may be described in one term 'eternal virtues'.

So far as Mysore is concerned, we are not altogether new to the planning. Right from the beginning, from 1881, since the days of Sri Rangacharlu followed by that master mind of a Statesman, Sri Seshadri Iyer, we in Mysore have had certain plans both in regard to our political institutions and in regard to our economic development. All these went on fairly well. But they took a tremendous jump during the time of Sir M. Visvesvaraya and I think we can well say that he, for the first time, showed the way for the whole of India as to how to plan the economy of a State. It was then that he started the Economic Conference and started the planning for the development in almost every direction of human welfare in the State; not merely industry, not merely Trade and Commerce but Agriculture, Irrigation, Animal Husbandry, Education, Medical and Public Health. In all these respects there was such a humming of activity that I think we can well say that the making of modern Mysore started then. Coming nearer to the recent times after the War, that is about 1945, in Mysore we had got up a five year plan for the various developments in all phases of life in Mysore State. That plan which now goes in the name of Post-war Development Schemes, is fairly well-known. In this report we make short reference to it. The plan for the whole of India involves a total expenditure of Rs. 1,793 crores. That amount comprises of two figures: the first part costing Rs. 1,493 crores is intended to be implemented by the internal resources of the country and the second part costing Rs. 300 crores is intended to be implemented with external financial assistance as and when it becomes available. In planning for these five years, the policy that they have laid down also is noted as to how to give priorities in preparing the plans. They have first taken up the question of completing the programmes on hand. That is quite natural; we should not leave the programmes which we have already taken up. We have already incurred sufficient expenditure for planning them and therefore that is one of the policies. The next thing is, after all in a vast country like this, we must try to meet the primary requirements, requirements of food, clothing and housing and therefore they give a high priority for the production of food. Then, there are other factors coming into play like developing the material and mechnical resources in the land. It is well known that the resources of this land are almost unlimited; whether it is a question of mineral wealth, or a question of power, or water, it is almost unlimited. For instance, we do not use even 5 per cent of the waters that go to the Bay of Bengal and the Arabian Sea. Next is the important responsibility of looking after social welfare of the vast inhabitants of this land and therefore health, education and such other matter claim equal importance. And so the plan that they have given to India goes on certain well-known principles and policies and I think they have received ample appreciation at the hands of the thinking section of the country. So far as the Mysore plan is

concerned we had a number of visits to Delhi. But two of them were important. Two Hon'ble Ministers from here went to Delhi once, and later, for purposes of finalising, the Hon'ble the Chief Minister and myself went to Delhi Now the one dominating feature of our Mysore plan—and I am not here to speak of plans of the other States—is that we have made a realistic approach to it. I lay claim that in all the plans that we have been implementing all these years we always had a realistic approach to the problems. One of the things which have received commendation is that in Mysore 'you could trust them to get the 16 annas worth of work from out of the rupee that we spend'. You will find that even with regard to the Five-Year Plan that the predecessor Government laid down, we have implemented a majority of them and they have been very successfully working. Therefore I want to assure the Hon'ble Members that this five-year plan which we have placed before them is not a thing which they may consider as not capable of implementation. You will find on page 3 the major heads. The plan envisages an expenditure of Rs 36.6 crores. It comprises of certain major categories like Agriculture, Rural Development, major Irrigation and Power projects, Industries, Transport and Social Services. Now I want my Hon'ble friends to scan through that which will give a bird's eye picture of what we are trying to do for the State during the next five years. As regards the explanations, I will presently come to that. But there it is in a bird's eye view the whole picture of the developments which we have got for the next five years. Now when we go to the first thing, namely Agriculture and Rural Development, you will find there that we are to spend a sum of Rs. 442'98 lakhs on Agriculture during this period of five years. You will find there a rough indication of the items on which we propose to spend money. That includes also a certain amount of expenditure we incur for purposes of developing the Malnad. The schemes are land reclamation including the bringing of fallow lands under cultivation, grant of subsidies to irrigation wells, construction and restoration of tanks, construction and improvement of river and tank feeder channels, distribution of improved varieties of seeds, manure and fertilisers, tractors and lorry service and so on. Hon'ble Members will know that we are short of about 1,40,000 tons of foodgrains.

The Hon'ble Sri T. MARIAPPA.—2,40,000 tons.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—I was thinking of what we are short of with regard to foodgrains according to the existing rations. According to the existing rations we are short of about 1,40,000 tons or roughly 14 lakhs of pallas. During this period of these five years you will see that the yield is likely to be increased by 70,300 tons which means that our deficit will be shortened by at least 50 per cent.

The Hon'ble Sri T. MARIAPPA.—That is our very modest estimate.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—My Hon'ble colleague assures me that it is a very modest estimate. In fact everything so far as Mysore is concerned is very modest.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Chitaldrug District—General).—In view of this shortage, do the Government admit that even after five years we will be only half way through? And so, for another five or ten years there will be controls?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—If the population does not increase at a rapid pace, we may cover the deficit.

Sri K. R. SREEKANTESWAR (Bangalore City—General).—Anticipation is one thing and achievement is quite another thing.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—By improved seeds and manures and improvement of tank and river channels, and so on, we may cover a deficit of about 70,000 tons. This is independent of what we will be able to achieve by means of the other irrigation projects. Under agriculture and rural development alone we will be making up a deficit of 70,000 tons.

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Mysore District—General).—It is incorrect. 70,300 tons are in respect of irrigation works as the Hon'ble Minister will see in the plan.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—No.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Please read page 5:

"An area of 2,33,308 acres is expected to be benefitted on account of these schemes apart from the lands to be brought under irrigation as a result of the construction of major irrigation projects and an additional yield of 70,300 tons of food is anticipated."

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—What does it say?

"An area of 2,33,308 acres is expected to be benefitted on account of these schemes apart from the lands to be brought under irrigation as a result of the construction of major irrigation projects....."

That is the area that will be benefitted.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I am sorry, I am misinterpreted. "An area of 2,33,308 acres is expected to be benefitted apart from the lands to be brought under cultivation." Kindly read it slowly.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—No need to read slow or fast. It is all the same.

The Hon'ble Sri T. MARIAPPA.—In fact in regard to Lakkavalli a new area of 1,80,000 acres is being brought under irrigation.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—The Hon'ble Sri H. M. Channabasappa is incorrect in so far as he says that 70,300 tons are the outcome not only of the works executed under agriculture but also under major irrigation works.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—But it is said here "an additional yield of 70,300 tons of food is anticipated."

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Out of 2,33,308 acres.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—It is not there.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—It is clear.

"The total area coming within the purview of the scheme of distribution of improved varieties of seeds is taken at 5,00,000 acres."

I think in the course of these five years we will be able to make up the deficit according to the present rationing, as I said already provided the population does not increase far too much, by the schemes that we have under agriculture and so on and the other projects that we are going to take up. Let us not have any misgivings about this. The real deficit is about 2½ lakhs tons and not 1½ lakhs. Therefore we have got to make much strenuous efforts in order to cover the entire deficit calculated on the basis of the normal consumption of rations by the people.

Sri M. GOVINDA REDDY (Chitaldrug District — General).—Is this anticipated increase likely to be substantial?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Absolutely.

Sri M. GOVINDA REDDY.—They have been anticipating all these years but unfortunately the production is going low!

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—No. I am absolutely certain that if the plan as we have envisaged here is going to be implemented by our successors we will be able to meet the 70,000 tons deficit out of the schemes I have referred to, that is by what is known as short-term projects.

I may now proceed to the long-term project. That is with reference to irrigation and power development.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The target fixed for Mysore is 1·59 lakhs of tons; but you have given only 70,000 tons.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—My goodness! I am saying these under agricultural schemes and other projects. But there are several other projects to which I will refer now. Altogether it may be a lakh and a half tons. You please see paragraph 11; it refers only to those particular items. But the long-term project comprises of two items, namely, the irrigation projects as well as production of power.

As regards irrigation projects, there are three major irrigation projects—Bhadra Reservoir Project at Lakkavalli, Tunga Anicut and Nugu Reservoir. Sir, it would be seen that on them we propose to spend Rs. 716 lakhs during

the next five years. Of the works that come under these major irrigation projects, 20 are in various stages of progress already and 15 are proposed to be taken up afresh. The Tunga Anicut is estimated to cost about Rs. 220 lakhs and the Nugu Reservoir about Rs. 200 lakhs. For the continuation of Bhadra Reservoir Project we propose to spend Rs. 186 lakhs. The Bhadra Project when completed will produce 13,500 K.W. of electric power. These projects, I may remind my Hon'ble friend Sri Channabasappa, are expected to bring under irrigation 83,789 acres of new lands and provide for an assured water supply to 2,965 acres of land already under cultivation. So far as this Bhadra Reservoir is concerned, the estimate goes up to about Rs. 20 crores and I am afraid, Sir, that it is not possible to take up the entire scheme from the resources of the State. We have therefore, an alternative proposal. We desire very much that this Bhadra Project should be treated as a Central Government scheme and that they must take it up and give it a high priority.

Sri K. R. SREEKANTESWAR.—So, are you handing this scheme over to the Central Government?

Sri L. SIDDAPPA.—They are prepared to hand it over. But is the other party prepared to accept?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA — Sir, my friend is asking whether we are going to hand over this scheme to the Centre. The idea is this. That way we seek Central assistance for this project. It does not mean that we should hand over the entire scheme either for being executed by the Centre or for the purpose of being maintained by the Centre. The idea is that we will execute the scheme; being interested in the rapid execution of the scheme, we will do it quickly and much more efficiently than any other person who will take it up. The idea is while we treat that it is a Central Government project—just as they are treating so many other projects, for instance, the Damodar Valley Project,—this will also be treated as the Central Project. But the agency for executing the work and for maintaining the same will be, of course, Mysore. That is the picture we have and I am pretty sure that we would be able to secure the Central Government's concurrence to that scheme of ours.

Janab MOHAMED HANIEF (Bangalore—Muslim).—Finances would be their's and operation yours, is it so?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Finances would be their's. Because we have spent so much money, we would be a better agency for executing the project and even maintaining. How and what exactly we should do with reference to revenue that it may yield, how much of it must be shared between the Centre and this Government, is a matter to be negotiated later.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I would like to know the anticipated results within these five years from these projects which you were pleased to refer, when the progress is achieved. What is the quantity of additional foodgrains that you will get?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—By the works that are referred to in para 13—20 existing works and 15 new works,—we would be able to make up a deficit of over 70,000 tons of foodgrains.

Then Sir, with regard to electricity, the present plan is to spend about Rs. 12 crores and 68 lakhs on the various schemes that have been set out in the various statements. You will find the statement relating to Electrical Projects in pages 26 and 27; irrigation projects in pages 20 to 25 including the Tunga, Nugu and Bhadra. With regard to power projects we spend money on normal capital works, Mahatma Gandhi Hydro-Electric Works, Frequency Conversion, etc., and the expenditure would be Rs. 1,268 lakhs and on completion they produce a total of 1,71,600 K.W. additional power. The Jog Hydro-Electric Works, the second stage, would also be completed very shortly and power to the extent of 1,20,000 K.W. would be produced. As regards the Honnemaradu and Mekedatu which altogether cost about Rs. 22 crores, the matter will be again taken up with the Centre. They have promised, and the

(THE HON'BLE SRI H. C. DASAPPA) best that we can do at the moment is to have the survey completed. That will enable us to produce about 360 thousand K.W. power from Honnemaradu and another 20,000 K.W. from Mekedatu.

Then Sir, the Planning Commission has attached a great deal of importance to cottage and small industries which, as they say here, have a vital part to play in the economy of the country. We, in Mysore, had had a three year plan and we have now added to that plan Sir M. Visvesvaraya's Rural Industrialisation Scheme. I must say that this Rural Industrialisation Scheme has received the blessings of the Planning Commission and they are very anxiously looking forward to its progress.

Janab MOHAMED HANIEF.—Why blessings, Sir?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—If no blessings, you do not get assistance.

Sri L. SIDDAPPA.—What is it that you have got for the Malnad Development Scheme—only blessings?

The Hon'ble Sri T. MARIAPPA.—So far as the Malnad Development Scheme was concerned, they did not even care to look at it.

(Laughter).

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—We propose to introduce this Rural Industrialisation Scheme of Sir M. Visvesvaraya in other Districts as well. There is an idea of introducing this scheme in four more districts during this period. We will have thereby practically set a very good example so far as intensive rural industrialisation is concerned.

Under this very chapter comes also Sericulture. We include Sericulture among cottage industries. You will see therefrom that this important industry which covers more than 3,000 villages and 80,000 acres and 50,000 families, is also receiving a lot of attention at the hands of the Planning Commission.

And then Sir, I would like briefly to refer to the subject agitating the mind of the Hon'ble Member Sri Siddappa and that is about the Malnad Development.

Sri G. A. ACHARYA (Bangalore District—General).—Government have sunk more money on DDT in Malnad than in any other area.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Yes, I wish that it is enough if our friends, though they may not express gratitude, recognise facts. The idea is to spend Rs. 100 lakhs during these five years in the Malnad primarily for three purposes. The first is to have some big irrigation works; there are 18 of them. Secondly, we want to have inter-village communications improved and we propose to build 500 miles of inter-village roads at a cost of Rs. 35 lakhs. We have proposed to have 38 health units at a cost of Rs. 40 lakhs. That I think is a very fine and substantial allotment to the Malnad, apart from various other items of expenditure we are going to incur for the benefit of the Malnad.

Then Sir, let me say a few words with regard to the social services.

Sri G.A. ACHARYA.—We are already spending the highest amount on social services.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Yes, I think Sri G. A. Acharya is perfectly right. We are already spending a very large percentage of our revenues on social services such as education, medical and public health and housing and so on. Sir, we are at present spending nearly 1/3 of our revenues on Education and yet we have some thing more to spend to the tune of Rs. 225 lakhs during these years. As regards medical relief, it is a well-known fact that it is in Mysore you have the largest number of hospitals and dispensaries considering the area that is covered. And even with regard to public health, I think we have set the pace. What splendid service these health units are rendering, only those who are living in these areas should realise.

A new item which we have provided for is housing labour. We have provided on an average Rs. 10 lakhs for housing labour. With regard to depressed class housing, you will find an expenditure of Rs. 100 lakhs for these years on an average of Rs. 20 lakhs per

year. That of course is an amount which we have been allotting all these few years, after we came to power. I suppose Sri Siddappa cannot deny that fact.

Sri L. SIDDAPPA.—Which fact?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—That we are spending as much as Rs. 20 lakhs on depressed class housing and that was after the present Government came to power.

Sri L. SIDDAPPA.—You made a provision of Rs. 19 lakhs but spent only Rs. 7½ lakhs!

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Why resort to travesty of truth?

Sri L. SIDDAPPA.—It is the figure furnished by you.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—That was only for 1949-50 when the year closed after 9 months. What about the next year? Therefore Sir, I say that the social services are receiving ample attention.

I would like to refer in particular to one aspect of these social services and that is with reference to the development of live-stock in Mysore. Mysore claims Sir, 2 best breeds of cattle. These are Amrith Mahal and Hallikar. And I think there is a great obligation on the part of the State to see that these breeds are not only preserved well but improved upon. And therefore, you find ample provision for the development of live-stock.

Sir, when I say that we have got a plan providing Rs. 36·6 crores for development schemes under this Five-year plan, the development schemes in respect of the Bhadravathi group of industries—iron and steel works and allied ones—are not taken into account. We have planned for these five years to spend Rs. 4·26 crores. The Planning Commission have said Sir, that this amount is to be found from the Central Government's own schemes and we have a fair assurance, as I have already stated before, that the Central Government are going to help us with this Rs. 4·26 crores during the next five years.

Sri L. SIDDAPPA.—Apart from this plan?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Yes, apart from this plan. Rs. 4·26 crores is outside this plan as now presented to you. So actually, it will be Rs. 36·6 crores *plus* Rs. 4·26 crores, which means that there will be Rs. 40·86 crores which we will be spending on schemes of development in Mysore during the next five years. The items on which the monies in the Bhadravati group have got to be spent are indicated there, *Viz.*, the completion of the two electric pig iron furnaces, and we want to add one more pig iron furnace during these five years. And I may tell the House that in addition to these two in process of erection, we want to have one more. And we want to convert the pig iron into steel and therefore we have the Bessemer Steel plant, and having converted into steel, We want to roll them on structural mills. Therefore, we have got that plant. *Viz.*, Billets and Light Structural Mill. Our steel lends itself for the manufacture of tool-steel and alloy-steel and so we propose to take up installing the Alloy and Tool Steel Plant. We have got the cement plant which is already in production as also the acetic acid plant which is completed and which will go into production in a couple of months. The Government of India themselves have asked us to instal the *Seamless* Tube Mill at Bhadravati. So we propose taking it up. And finally Sir, we may take up the stainless steel and sheet steel as well. We have got also a scheme.

Janab MAHMOOD SHARIFF (Mysore *cum* Mandya *cum* Hassan—Muslim).—What about the machine tool industry?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Machine Tools is the Central Government's job. It is not ours. It is going to come up in Jalahalli.

Sri G. A. ACHARYA.—What about finances for these schemes for Bhadravati which the Hon'ble Minister narrated just now?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—It was assured at the meeting held with the Planning Commission that these schemes were intended to be kept outside the State Plan proper and that

(THE HON'BLE SRI H. C. DASAPPA) they would form part of the Central Government's schemes for the development of iron and steel industry on an All-India basis. The idea is that we get a loan from the Centre and we of course repay the loan in easy instalments.

Sri G. A. ACHARYA.—Interest?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Good Heavens! I do not think there is any business man to lend money without interest except perhaps Sri Acharya.

Sri G. A. ACHARYA.—There are people like the Government of Mysore who lend without interest!

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Then Sir, I would like to say one or two words with regard to the supplementary plan. Rs. 300 crores the Central Government may be getting as external finance, and also, as I have already said, the counter-part fund which we will be able to set up from out of the sale proceeds of the 2 million tons of grain which America is lending to us. That will be Rs. 80 crores.

Sri M. GOVINDA REDDY.—Does that American help come under these Rs. 300 crores?

(VOICE.—This is not all cash.)

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—No cash at all. They give us foodgrains. We sell them here and we get Rs. 60 crores from out of the sale proceeds of the 2 million tons of grain. The calculation is this way. Two million tons of grain will be about 200 lakhs of pallas and at Rs. 40 per palla, it will be Rs. 80 crores.

Sri M. GOVINDA REDDY.—Is the Colombo Plan in the shape of technical assistance? Is that also included in these Rs. 300 crores?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—This technical assistance does not come under Rs. 300 crores. That is what I think; if and when we get that money.....

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Technical assistance will not be free of cost. We must pay for the technical assistance.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—They are likely to meet it from the Point Four Programme. We expect their boarding and lodging and such other expenditure will be met here, while their salaries and so on will be paid for by the funds there.

Now we propose to spend, when we get these moneys, on the Fertiliser Works at Bhadravati, Rs. 300 lakhs, for the expansion scheme of the Implements Factory to the tune of Rs. 50 lakhs; we also expand the Government Porcelain Factory at Bangalore and increase its productive capacity to 2,500 tons per annum. That will mean an expenditure of Rs. 121·9 lakhs inclusive of working capital. There is also the other scheme, *viz.*, the Westinghouse project inclusive of the manufacture of high tens on insulators, electrical goods like transformers, motors, switch-gears and also flurocent lights. That is a big project estimated to cost 8 crores. We hope that it is possible for the Centre to appreciate this fine project of ours, having regard to the intensive electrification that is going on not only in Mysore but all over India, and with a view to save the crores of rupees that we are sending out for the purpose of importing these electrical goods. I think it would be a fine project. We are therefore hoping that the Central Government will view it with sympathy and will be able to approve of the project that we have got.

Then as regards certain other industries like paper mills, chemicals, soap and so on, they advised us to approach the Industrial Finance Corporation for financial assistance required.

I have also referred to Honnemaradu, Mekedatu and Bhadra. All that I can say is that so far as Mysore is concerned, we have certain very special and natural facilities, not only of raw materials but of even greater importance, natural resources of water falls and heavy rains and so on, so that we can take up fine schemes of hydro-electricity, good irrigation projects and also the development of various industries in the land The fact that we have got such a lot of power which we can utilise cheaply for the purpose of development of industries, is an added advantage which it would be folly on the

part of any planners to ignore and we suggested to the planners that it is not a question of distributing industry on a *per capita* basis but it is a matter of trying to put to the best use the facilities that there are; it is not merely a question of natural facilities as I have indicated, namely the advantages of having raw materials, the mineral wealth and so on; there is the other advantage of a trained technical personnel such as you would find elsewhere. There are also the other facilities like the Indian Institute of Science which is embarking on vast technological research stations. All these could be made use of if only there are people to appreciate the advantages. We have of course brought these home to the mind of the Planning Commission and we are hoping that they will view all these proposals of ours with a great deal of sympathy. I must say that when I interviewed the Planning Commission—and that was more than once—they were highly appreciative of the way in which Mysore had gone about their business both in industrialisation as well as in regard to the various social services and they are looking forward to us to implement the schemes successfuly.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Is the Planning Commission invested with the power of financing? The financing authority is different, is it not?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—I must tell the Hon'ble Member that on that Planning Commission was the Hon'ble Finance Minister himself, so that when a Finance Minister is on any body and he approves of a certain scheme, well you may take it that he does so with a due sense of responsibility. The fact that Sir C. D. Deshmukh was on the Planning Commission and has approved of these projects and he is prepared to consider the other projects which come under supplementary plan, should, I think, be a sufficient assurance; and what is more, the Deputy Chairman of the Planning Commission Sri Gurjarilal Nanda is to-day a member of the Central Cabinet. I must say that the Central Government are very earnest and serious about implementing this Plan.

If the House does not mind, I will take up the question of financing after lunch.

Mr. SPEAKER.—Yes. The House will now rise for lunch and meet again after half an hour.

The Assembly adjourned for Lunch at Twenty-eight Minutes past Three of of the Clock and reassembled at Eight Minutes past Four of the Clock, Mr. Speaker (The Hon'ble Sri V. Venkatappa) in the Chair.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Sir, having said so much about the plans for the next five years, the question naturally arises as to how to finance these schemes This is a subject which I thought would be proper for me to reserve to the end of my address. But I think it is better if I take the House for just a few moments on this aspect of the question and clearly state what exactly is the position so far as our ordinary revenue receipts are concerned; how much of it we propose to spend on the revenue account, and how much we are going to spend on the ordinary development schemes which more or less go with the revenues; how much we are going to spend on the plan itself and how we have got to find resources for them.

ಶ್ರೀ. ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇ ಗೌಡರು.—ಆ resources ಯಾವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗುವುದೇ?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—This part of the subject is dealt with in page 4 of the report. The total receipts on revenue account during these five years inclusive of statutory grants-in-aid but excluding all other Central Assistance and withdrawals from State's resources amounts to Rs 62½ crores. How this amount has been made up is a thing which our friends would ask. It is nothing more than ordinary revenue receipts which our budget shows from year to year totalled up for a period of five years.

Sri M. GOVINDA REDDY.—What are the sources for statutory grants-in aid?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Statutory grants-in-aid are no more than the net revenue gaps that we get from the Centre. If we had not got that amount in the shape of net revenue gap we would have got it in the shape of sharing of income-tax, Central Excises, grants-in-aid, subsidies, contributions and so on. Instead of that we get Rs. 345 lakhs *plus*, of course, certain other contributions. These amounts are made up of things like Land Revenue, State Excises, Stamp, Forest, Registration, Motor Vehicles, Hydro-Electricity, Industries and Miscellaneous items and so on. They go to make up Rs. 45·6 lakhs and the net revenue gap for these five years comes to Rs. 16·98 crores so that it is Rs. 62½ crores that we have in the shape of ordinary receipts. Next, the non-development expenditure on revenue account during these five years comes to Rs. 26 crores. That is made up of our expenditure on Land Revenue, Excise Department, Stamps, Forest, Registration and other taxes, General Administration, Justice, Jails, Police, Miscellaneous, Ex-services and so on. These are ordinary items of expenditure on revenue account. The next item is No. (3) Total Expenditure under Development heads. What are the development schemes? Those are ordinarily to be found in the Budget and they are Irrigation met from Revenue, Scientific Departments, Geology, Education, Medical, Public Health, Agriculture, Rural Development, Veterinary, Co-operation, Industries and Supplies, Sericulture, Occupational Institutes, Minor Industries, Miscellaneous Departments, Labour, Muzrai, Civil Works, etc. They all come to a total of Rs. 47 crores.

Sri D. H. CHANDRASEKHARAIYA (Chitaldrug District—General).—Is it the existing expenditure?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—They are more or less the existing scales of expenditure, existing commitments; in the ordinary course, on development, we would have to spend during the course of five years Rs. 47 crores so that between the expenditure on revenue account and the total expenditure on development, it would come to a total of 73 crores—26+47 crores. If we have got to spend 73 crores as against a revenue of Rs. 62½ crores there would be deficit of 10½ crores. The next item is Ordinary Expenditure under Development heads and we have provided under that item 32·60 crores which represents 47 crores *minus* 14·40 crores. What we have done is, for purposes of planning, we have taken schemes which would cost us an expenditure of the magnitude of 14·40 crores into this plan because they are all fresh plans which we adopted, namely, Rural Industrialisation, Multipurpose Co-operative Societies, Animal Husbandry and so on. From out of this development expenditure to which we are normally committed we have lifted Rs. 14·40 crores into the plan. I have told the Hon'ble Members that the total revenue receipts are 62·50 crores and the total expenditure on development and revenue account is 73 crores so that the difference is 10·5 crores. If you lift 14·40 crores and deduct 10·5 crores it comes to 3·90 crores so that that will be the available surplus at the hands of the Government when we lift this amount into the new plan.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Why not the Government make it clear?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—That is exactly what is found in the Government of India plan.

Sri D. H. CHANDRASEKHARAIYA.—What are the items covered by 14·40 crores?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—All these various items—Irrigation, Agriculture, Animal Husbandry and so on. In all these departments we have been spending some amount and out of that we have taken out Rs. 14·40 crores into this scheme. Therefore we have got to find that much of money and to that have been added the rest of the expenditure.

Sri M. GOVINDA REDDY.—When the Hon'ble Minister said that 14·40

crores should be lifted, does it mean that this is unrelated to the normal revenues?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—It will get into the fresh development schemes.

Sri M. GOVINDA REDDY.—That means to say that it will not be met out of these revenues?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—It will not be met. That amount, 14·40 crores, you have got to meet from the surplus that we will have when we deduct that sum of Rs. 62·50 crores. Then it will go into the plan and we will have to find the rest of the money for the total plan.

That is exactly what is to be found in this plan. We have been spending during these years certain amounts on development. Now, for the purpose of this plan for five years, we lift out of these items of development expenditure on education, health, industries and so on. We lift 14·40 crores out of the expenditure of 47 crores and put it into the plan. How are we to finance this plan? You will find there 3·90 crores are the surplus that remains when we lift 14·40 and 32·60 plus 26 will amount to 58·00. Deducting this 58·60 from 62·50 we will have 3·90. Then we have got to find for the plan the rest of the money. We have got to find money from these various sources. Loans from the open market—9 crores, we have got to float.

Sri D. H. CHANDRASEKHARAIYA.—You have said in No. 5 Total Non-Development Expenditure—2 plus 4. 2 is Non-Development Expenditure and 4 is Ordinary Expenditure under Development heads. The total cannot evidently become Non-Development Expenditure.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—According to the plan, the Development Expenditure is all that comes into the plan. What is development to-day, I may tell the Hon'ble Member, will not be development tomorrow. It will get into what is known as routine expenditure. You do not call Mysore University as Development Expenditure. What was once development has now become non-development. Non-Development is of two character: one is revenue development and the other is ordinary development which has ceased to have that character to-day. So, it is called total non-development expenditure *i.e.*, 26 plus 32·60. The latter is arrived at by lifting the real development expenditure from 47 crores into the plan and therefore you have got to do that.

Sri G. A. ACHARYA.—Is this 3·90, which is supposed to be the balance available? Based on the presumption that in the coming five years there will be a balanced budget?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—No. We are going to be a deficit budget obviously. It is going to be a deficit budget because our expenditure is 26 plus 47 *i.e.*, 73 crores and our revenue is only 62 crores. So, there is going to be a deficit of 10·40 crores during these years.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು (ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ).—ಈಗ ನೀವು 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಳಿತಾಯವೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಇದು ಹೇಗೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಬಾಬತ್ತು 62 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಬರುತ್ತೆ. (2) ಮತ್ತು (3)ನೆಯ ಐಟಂಪ್ರಕಾರ ಒಟ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಆಗುವ ಖರ್ಚು 73 ಕೋಟಿ. ಆದ್ದರಿಂದ 73 ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ 62·5 ಕೋಟಿ ಕಳೆದರೆ ಉಳಿಯುವ 10½ ಕೋಟಿ ಖೋತಾವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೆಂದು ಅರ್ಥವೇ?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು—ಹೌದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು.—ಇಲ್ಲಿಗೆ non-development ಖರ್ಚಾದ 26 ಕೋಟಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಈ 10·5 ಕೋಟಿ ಸೇರಿ, ಒಟ್ಟು 36·5 ಕೋಟಿ ಖರ್ಚಾದಮೇಲೆ 10·5 ಕೋಟಿಗಳು ಉಳಿತಾಯ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತೀರಾ?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—No; 14·70 comprises the deficit of 10·50. So, 14·70 plus 10·50 plus 3·90 which is taken from what is available from the revenue because we lift this to the plan itself.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು.—ಅಲ್ಲಿಗೆ 47 ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ 14 ಕೋಟಿಯನ್ನು ಕಳೆದರೆ ಬಾಕಿ 33 ಕೋಟಿಗೆ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—The new plan is 36·6 plus the deficit of 10·5. The deficit of 10·5 plus our plan 36·6 comes to 47·10. Now, for that we have got to find money. How are you going to find the money? Loans of 9 crores from the open market; Incoming from Deposits—5 crores, Economies in expenditure 40 lakhs, Additional Taxation 8·80 crores

(THE HON'BLE SRI H. C. DASAPPA)

and withdrawal from Reserves and Funds 1·50 crores: the total would be 24·7 crores. Then you have got the central assistance of 8 crores. You add this 8 crores and then you add this expenditure of existing schemes 14·40. All these make 47·10 exactly to the point.

Sri K. R. SREEKANTESWAR.—Mathematics is all right.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—You are asking me what is 2 and 2 put together. I am telling you it is four. I would like to hear your speeches and then try to answer the questions raised therein. You now ask "Are you going to raise 9 crores loan?" You have a perfect right to ask. We say that the Planning Commission has asked us to raise this by way of loan. I take it that between the Centre and ourselves and the Reserve Bank, we will be enabled to raise this 9 crores. By chance if we fall short, the idea is that the Centre must make up whatever we may become short of, by way of loans. As regards the deposits, they are based on actual figures which we have been showing for the last so many years. As regards Economies in Expenditure, I depend on the Hon'ble Members of this House to enable the Government, whichever it may be, to expedite and actually effect savings.

Sri L. SIDDAPPA.—In this respect, our previous experience is otherwise.

Sri M. GOVINDA REDDY.—What is the income from the plan? Do Government expect any substantial return from the plan?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Additional Taxation *i.e.*, 8·80 Crores. You will get some idea of what these taxes may be like.

"The programme for mobilizing internal resources contemplate increased income from land, estate duties, wider coverage and better administration of sales-tax....."

Sri M. GOVINDA REDDY.—What is the increased income expected?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—That is not a thing which I am prepared to answer to-day. The Hon'ble Member must wait, if I am here till the budget time,

Sri M. GOVINDA REDDY.—Let me at least know whether there would be substantial return from land revenue?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—I cannot indicate what character it is going to take until the date of actual presentation of the budget.

Sri M. GOVINDA REDDY.—Regarding sales-tax, do Government expect a change in the system or change in the rates of sales-tax?

Sri H. K. VEERANNA GOWDA (Mandya District-General).—Sir, I may submit that discussion may follow after the Hon'ble Finance Minister finishes his speech explaining the position.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Have you taken into account the subsidy that you are going to make to the Local Boards? You have given some target figure as realisation from land revenue. Have you taken into account 25 per cent of the subsidy you are going to pay to the Local Boards in connection with these things?

Sri L. SIDDAPPA.—That is after all a paltry sum of Rs. 30 lakhs.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—I would suggest a procedure, Sir. It is better if the Hon'ble Members make their remarks in the course of their speeches which are to follow. But since the Hon'ble Member Sri Bheemappa Naik has asked a question I may as well answer it.

We have set apart a portion of the land revenue. It means to that extent a reduction in our budget provision under these heads like rural development and so on. There is no difficulty for us. Now the entire land revenue gets into one common pool and from out of that we allot monies for rural development and so on. To-day, we give you an assurance that these local bodies, village panchayets and district boards, will have so much of the income, so that it really is not going to be much of additional burden to the State.

So, Sir, these are in the main the features of the plan. All that I can say is this: as observed by the Planning Commission, one of the most important things is that we must pull together. It is a common adventure on the part of the Government and the people. And

these long years of, I may say, loss of freedom and our struggle for freedom during these years, have created a kind of an attitude and a mentality which is not quite suited for the purpose of reconstructing the country. We must outgrow that kind of attitude. The sword, whether it is the sword of satyagraha or whatever else, must now be converted into plough-shares and we must think in terms of constructive co-operation and then re-build our country. I am noticing, and it is a sad feature of the times, that we still suffer from a kind of an attitude of being merely critical, destructively so. The hypercritics suffer from a sense of cynicism on the one hand and a sense of frustration on the other. I am not addressing merely the Hon'ble Members of this House. I am addressing the people of Mysore in this respect, whose choice representatives you are and inheriting a serious responsibility and I appeal to you and through you to the people at large, that once and for all we must give up that kind of attitude. Whichever Government is there in the saddle, we must strive and shape things together, so that the posterity may have something good to say and some credit to give us for having laid the foundations of a progressive welfare state. If we fail in that task, if we spend our energies merely in the task of hair-splitting arguments or fault-finding, if we do not out-grow our being mere politicians and if we do not become true statesmen and patriots, I am afraid, the future is rather disappointing. If on the other hand we choose the other course, as asked by Pandit Nehru, that of working hard and working patriotically, there is a great and glorious future for the State. And I commend Sir, this plan, modest as it may be, for the acceptance of the House. Deal with it charitably and gently. It may be that it can be improved upon and I tell you no Government can simply say that this is a picture which cannot be deviated from. Times may well change. It may be that there will be famine or some other thing which may cause diversion of fund. We may have to change some plans. The Planning Commission is well aware of it. Let us not think that in these plans there is something *sacro sanct* from which we should not deviate or that the provisions are not enough to meet the demands of the country. Sir, I think it is a workable blue-print. It is a lovely blue-print if you can have it. If we can at least achieve this, we will have done a great deal for the country. I thank you again.

Mr. SPEAKER : Motion moved :—

" That this Assembly do take into consideration the five-year Plan for Mysore embodied in the All-India draft five-year Plan ".

ಶ್ರೀ ಎರ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು (ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಲ್ಲೆ).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಸ್ವಾಮಿ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತಹ ಈ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಒಂದು ನೋಟ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನೂ ಸಹ ಬಹಳ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಯಾರಿಸಿ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುನೋದಿಸಿರುವಂಥಾ ಮತ್ತು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮೀಷನ್ನಿನ ಮುಂದಿಟ್ಟ ನಾನಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಆ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮೀಷನ್ ಒಪ್ಪಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಾಪಸು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದಮೇಲೆ, ಈ ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಈ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನಂತರ, ಸರ್ಕಾರದವರು ತಯಾರಿಸಿರುವ ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಈ ಯೋಜನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಹುಶಃ ಗಾಳಿಗೋಪುರಗಳಾಗುತ್ತವೆಯೋ ಏನೋ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಾನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ತಪ್ಪರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನತೆಯ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ಉತ್ತಮಪಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಅಥವ ಈ ಯೋಜನೆಗಳು ಬೇಡ ಎಂದೂ ಅಲ್ಲ. ಇವು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಯೋಜನೆಗಳೂ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ನಾನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಏನು ಅರ್ಥವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎರಡು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, 1946-47ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಕೆಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು, ಎಂದರೆ, ಯುದ್ಧಾನಂತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೋಜನೆಗಳು ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಎದುರು ಪಕ್ಷವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಪಕ್ಷದವರು ಈಗ

(ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು)

ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು. -ಇದ್ದದ್ದೇ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಇರಲಿ, ಆಗ ಎದುರು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದವರೇ ಈಗ ಆಡಳಿತದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರು. ಆಗ ಸರ್ಕಾರ ತಯಾರಿಸಿದ್ದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಹೇರಳವಾಗಿ ಹಣವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವರು ತಜ್ಞರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸುವುದು, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ resources ಏನು, ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಇನ್ನೂ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಆ ಸಮಿತಿಯವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಅದೇ Finance and Co-ordination Committee. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಯುದ್ಧಾನಂತರದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತರುವುದಕ್ಕೇ ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳಾಯಿತು. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣದ ಅಭಾವ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸರ್ಪ್ಲಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವಿತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಆ ಕೆಲಸಗಳು ಮುಂದುವರೆಯಲು ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆ ಹಣದ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ರೂಪಗಳಿಂದ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಫೈನಾರ್ಷಿಯಲ್ ಕೋ ಆರ್ಡಿನೇಷ್ ಸಮಿತಿಯವರ ಸಲಹೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಈಗ ತಾನೆ ಮಂಜೂರಾತಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೆಲ ಕೆಲವನ್ನು ಕಾರ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುತ್ತೆ. ಹಾಗೆ ಅವರು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಯೋಜನೆಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ—ಕೆಲವು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿವೆ, ಕೆಲವು ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಪೆಟರಿನೆರಿ ಮತ್ತು ಅನಿಮಲ್ ಹಸ್ಬೆಂಡ್ರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಯೋಜನೆಗೂ ಕೆಲವು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಈಗ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನೋಡಿರುವಂತೆ ಈ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಸುಮಾರು 36 ಚಿಲ್ಲರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಹಾಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದುಡ್ಡೆಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಈಗತಾನೆ ಏನು ಹೇಳಿದರೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಾಳೆ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ.....

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು.—ಹತ್ತೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.— Yes, there is 10·5 crores deficit. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಇರುತ್ತೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಹಾಗೆ ನೋಡಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪಕವಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ರಿಸರ್ವ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಪೊಬಲಗನ್ನೂ ಮತ್ತು ಆದರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಫಂಡುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಪೊಬಲಗುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಇದ್ದ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ವೆಚ್ಚವಾಗಿ ಹೋಗಿರುವಾಗ ಈಗ ಮತ್ತೆ ಇವರು ಈ 36 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ, ಹೇಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ನನಗೆ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗದು. ಅವರು ತಿಳಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ 3ಕೋಟಿ 90 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ದೊರೆಯಬಹುದೆಂಬ ಒಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಇದು ಅವರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಬಾಬಿನಿಂದ ಬರುತ್ತೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ನಾವು ಕಳೆದ 5 ವರ್ಷಗಳ ಈ ಬಾಬಿನಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಸರಾಸರಿ 7೪ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿ ಉಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅದು 78 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ work outಆಗಿರುತ್ತೆ. ಈಗ ನಾವು ಹಿಂದಿನ ಕೆಲವುವರ್ಷಗಳ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅಕೌಂಟ್ಸ್‌ಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ಈ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 1946-47ರಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರತಕ್ಕದ್ದು 160 ಲಕ್ಷದ 91 ಸಾವಿರ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಆದರ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿಗೆ 40 ಲಕ್ಷ, 48—49ಕ್ಕೆ 37 ಲಕ್ಷವನ್ನು ಮೊದಲು ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದು ಅನಂತರ ಅದನ್ನು ರಿವೈಸ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಆಗ ಇದ್ದುದು 15 ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ. ಇನ್ನೂ 49-50ರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 5 ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಇರುವಾಗ ಈ ಮುಂದೆಯೂ ಕೂಡ ಈ ಬಾಬಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತೆಂದು ಭಾವಿಸಲು ಯಾವ ರಹದಾರಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳು ಈ ರೀತಿಯಿರುವಾಗ ಈ ಬಾಬಿನಿಂದ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಉಳಿಯುವಷ್ಟು ವರಮಾನ ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು 62 ಕೋಟಿ 52 ಲಕ್ಷ ವರಮಾನ ಬರುವಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶವು ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಯಾವಾಗ ಒಂದು ವರಮಾನ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಇರುವಾಗ ನಾವು ಇಂಥಾ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ? ಹಿಂದೆ ಏನಾದರೂ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅದೂ ಇಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಹಣ ಉಳಿಯತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳೂ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದರೆ ಅದು ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಹಣ ಉಳಿತಾಯವಾಗುವುದರ ಬದಲು ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚು ಬಾಬುಗಳು ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿವೆ. ಈಗ ಮೂರು ಕೋಟಿ 90 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮೊದಲು ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ಖರ್ಚಿನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಆಂದಮೇಲೆ ತಾವು ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ನಮಗೆ ಯಾವ ಹಣವೂ ಆ ಬಾಬಿನಿಂದ ಬರಲಾರದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಿವೆ ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನೀಗ ಹೇಳಲು ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು.—ನಾನು ಆಗಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ನಮಗೆ 73 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಿರುತ್ತೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 14·4ನ್ನು 47 ಕೋಟಿ, total Expenditure under the Development heads ನಿಂದ ನಾವು lift ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆ. ತಾವೀಗ ಏನು ಖರ್ಚು ಬಾಬುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಿರೋ, ಆ ವೆಚ್ಚಗಳೆಲ್ಲಾ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೆಡ್ಡಿಗೆ ಸೇರಬೇಕು. So it comes outside the revenue plan.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿಯವರು (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ).—ಈಗ ತಾವು revenue reserve ನಿಂದ

lift ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ 14·4 crores, ರೆವೆನ್ಯೂ expenditureನ್ನು meet ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರತಕ್ಕದ್ದೇನು? ಅಥವಾ ಇದೇ ಬೇರೆಯೋ? Is that the meaning? I did not follow.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು.—That will be the deficit in case we keep 73 crores in tact—(that is 47 plus 26). ಈ 14·4 deficit ಅಂತ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಈಗ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದರೆ 47 ರಿಂದ 14-4ನ್ನು ಈ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ divert ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. What you should take is 32·60 as expenditure on revenue development.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ತಾವು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳೇನೋ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡವೇ ಆಗಿವೆ. ಆದರೆ ತಮಗಿರತಕ್ಕ ಖರ್ಚಿಷ್ಟು, ತಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನವೆಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕ್ಕೊಂಡು, ತಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನ ಕಮ್ಮಿಯಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನೀವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೀಗೆ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತೆಂದು ಹಾಕಿದ್ದೀರಲ್ಲ, ಇಷ್ಟೊಂದು ವರಮಾನ ತಮಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತೆ?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—It is a question of accounting. If you take the normal productions as we are now making for all these developments, then it is a deficit one to the tune of Rs. 10 crores as I have said, during five years.

Sri L. SIDDAPPA.—How do you make it up?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—In the manner I have indicated already.

Sri D. H. CHANDRASEKHARAIYA.—Where does the 14·04 crores come into the plan?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—14·4 ಇದೆಯಲ್ಲಾ ಇದನ್ನು ಡೆವೆಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಾಬಿನಿಂದ divert ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಉಳಿಯುವುದು ಈ 3·90 ಕೋಟಿರೂಪಾಯಿ ಇದಾದ ಮೇಲೆ the remaining 10·5 plus 36·6 according to the plan is what we have got to find the money from. That I have already read out here, how we are going to find that money.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—If I may interrupt for a minute, I would like to say this. The total plan costs 47·01 crores. Non-development Expenditure that is required for five years is 58·60 crores. So for these six years, the total of Rs. 105·6 is required to implement the plan plus the non-development expenditure. 62·50 crores is the income that we expect with n these five years. 27·73 crores is what we expect from the other resources and 8 crores is what we expect from the Centre as assistance. That makes 95·2 crores. Net result is 10·5 crores. That makes up 105·7 crores.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ 36 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ 40 ಕೋಟಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಿದೆ. ಹಿಂದೆ 1946-47ರಲ್ಲಿ 36ಕೋಟಿ ಇತ್ತು. ಆಗ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಚರಣೆಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪೊಬಲಗನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೇಹೋದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಗತ್ಯಂತರವೇ ಇಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಒಂದು ನಂಗತಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಶಿವ ಪೊಗ್ಗಿಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ 1918-19ರಲ್ಲಿ O. S. No. 1 ಒಂದು ಕೇಸಿತ್ತು. ಆ ಕೇಸು 1935 ನೆಯ ಇಸವಿಯವರೆಗೂ ನಡೆಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಾರ್ಟಿಗಳೂ ಹಣವಂತರು. ಒಕ್ಕೇನನ್ನು ಹಾಕುವಾಗ ರಿಸೀವರ್ಸ್ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಪೊಬಲಗನ್ನು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಇಟ್ಟರು. ಕೇನು ಬಹಳ ದಿವಸ ನಡೆದ ಮೇಲೆ ರೆಕ್ಕ ನೋಡುವ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಮತ್ತು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದ ಆಡಿಟರಿಗೆ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚಾಯಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ರೆಕ್ಕ ನೋಡುವಾಗ ಕೊಯಮತ್ತೂರು ಫರ್ಮಿಗೆ ಇಷ್ಟು, ದಾವಣಗೆರೆ ಫರ್ಮಿಗೆ ಇಷ್ಟು, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಫರ್ಮಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೀಗೆ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಒಂದು ಸಲ ಆ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಾಗ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದೇನು ವಾದಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ 2 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕ್ರೆಡಿಟ್, ಒಂದು ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಗಡಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಡೆಬಿಟ್ ಎಂದು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಹಣ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

Sri G. A. ACHARYA.—Do you mean to say that it is all manipulation?

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಮ್ಯಾನಿಪುಲೇಷನ್ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಆ ಹಣ ಆಡಿಟರುಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚಾಯಿತು. ಈಗ ಅಷ್ಟು ಹಣ ಯಾರು ಕೋಡಬೇಕು? ಆಡಿಟರು ವರದಿ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಎಲ್ಲಿದೆ, ಯಾರು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ನಾವು ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಈ ಯೋಜನೆಗೆ 5 ಕೋಟಿ, 8 ಕೋಟಿ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಒದಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಆಚಾರ್ಯರು.—ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನುಮಾಡುವುದು?

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ನಂಬಿಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. 9 ಕೋಟಿ ಸಾಲತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆ 9 ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ. 9 ಲಕ್ಷ ಸಾಲ ತರುವುದೆಲ್ಲಿ?

Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—I do not know whether a responsible member like Sri L. Siddappa should be making such an utterly irresponsible statement! I have nothing to say to such irresponsible statements. I do not think the Opposition is going to serve any purpose

(THE HON'BLE SRI H. C. DASAPPA) by making such absolutely irresponsible statements.

Sri L. SIDDAPPA.—Luckily for the Hon'ble Minister for Finance he will not be here to see the state of affairs.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—What does the Hon'ble Member mean by that?

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಹಣ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವಾಗ ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಈಗ ಹಣ ಎಲ್ಲಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.—ತಾವು ಹಾಕಿದ್ದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಲು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದೆ, ಯಾವ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟೇ? ನಿಧಿಯಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಖಾಯಮಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ರೂಪವಾಗಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಆಚಾರ್ಯರು.—ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಇರಬಹುದು, ಸಂಬಳದ ಬಾಕಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು, ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಯಾವುದನ್ನು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—ಹತ್ತು ಸಲ ಅದಕ್ಕೆ ಜವಾಬು ಹೇಳಿದೆ. ಪೇಕಪೊಷ್ಟ್ ಮಾಡಿದ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅವರೇ. ಭದ್ರಾವತಿ ಹೈಡ್ರೊ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್‌ಗೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದವರು ಆ ಮಹನೀಯರೇ. What is the use of fouling one's own nest like that? I have no objection to reply to him at the end. But I appeal to my friend, it does not profit him or the country to go on making these reckless statements.

Sri L. SIDDAPPA.—If he feels irritated, I do not propose to go further.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—I ask the Hon'ble Member this much. Was he not the person who constituted the Pay Commission and left us the legacy?

Sri L. SIDDAPPA.—It is we who have been telling you from the very beginning to effect retrenchment. We have been asking you not to go on increasing establishment in various departments and all that. But you have not moved your little finger to effect any retrenchment. You have done nothing to effect any kind of savings.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Do not say that the monies have gone somewhere else. Monies have gone to meeting the commitments which were incurred by you.

Sri L. SIDDAPPA.—ಹಣ ಯಾವ ತರದಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಈಗ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—I would welcome the Hon'ble Member to tell us the ways in which the monies have gone. We will give him full time.

Sri L. SIDDAPPA.—Monies have gone for purchasing Cars, Aeroplanes, for making foreign tours etc.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The Hon'ble Member is making very irresponsible statements. We would like him to fully support his statements. We will hear him fully so that the country may judge him and his statements on merits.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—We are not depleting the Treasury to the tune of Rs. 2,000 per month, if we have a car for the service of the State.

Sri K. R. SREEKANTESWAR.—It is stated that the total expenditure per month for the Ministers' salary etc., comes to Rs. 3,000 now. Is it not?

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—36 ಕೋಟಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದರೂ 9 ಕೋಟಿ ಸಾಲರೂಪವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆ ಸಾಧ್ಯವೆ, ಅಲ್ಲವೆ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಹಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿ ಯೋಜನೆ ತಯಾರುಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಸಾಲ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆ ಮೇಲೆ ಹಣ ಹೇಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಡಿಪಾಜಿಟ್ ವಗೈರೆ 5 ಕೋಟಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಮಿತವ್ಯಯದಿಂದ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ; ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಳಿಸಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 8 ಕೋಟಿ 80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, 9ನೆಯ ಪ್ಯಾರಾದಲ್ಲಿ ಯಾವ್ಯಾವ ಬಾಬಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

In para 9 it is stated :—

"It may be stated in this connection that the magnitude of the Plan has been fixed with reference to the amount currently available for development expenditure on Revenue account, additional resources which this Government might be able to secure during the period of the Plan and Central assistance. The programme of development drawn up takes note of the relative importance of various projects in the light of the State's economic needs and the extent to which the State could take positive steps to develop further r esources in the planning period. The programme for mobilizing

internal resources contemplates increased income from land, estate duties, wider coverage and better administration of Sales-tax, economies in revenue expenditure and certain minor taxes on entertainment, Motor Vehicles, etc."

ತಾವು ಜಮೀನು ಕಂದಾಯದ ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ರೀತಿ ಜಮೀನು ಕಂದಾಯದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದರೆ, ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈಗ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣವೋ ತಿಳಿಯದು.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—That is an ordinary principle of bad getting and I am not going to disclose that now."

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—'Increased income and better administration of sales-tax' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. Sales-tax administer ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟೂ ಕೂಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿದೆ. ತಮಗೇ ತಿಳಿದಹಾಗೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಪಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನಲ್ ಪ್ರಾವಿಷ್ಟ ಇದೆ. ಅದು inter state commerceಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಬರುವುದಾದರೆ, ಯಾವ್ಯಾವ ಬಾಬುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾಗಿತ್ತೋ, ಹಿಂದೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥಾ ಬಾಬುಗಳಮೇಲೆ ಈಗ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತಾ ಇತ್ತೋ, ಅದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಅನಂತರ ಕಾರ್ಪಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನಲ ಪ್ರಾವಿಷ್ಟ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಇದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಆಹಾರ ಬಟ್ಟೆ ಇಂಥಾ ಕೆಲವು ಬಾಬುಗಳ ಮೇಲೂ ಕೂಡ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿನಾಯಿತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರಬಹುದು. ಇದುವರೆಗೆ ಅಂಥಾ ಬಾಬುಗಳ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಮೊಬಲಗೂ ಸಹ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮೊಬಲಗು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಕಾರಣ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಭೂಕಂದಾಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಚಳುವಳಿ ಎಂದರೆ ಭೂಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿ, ಇದನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಆ ಚಳುವಳಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದವರು ಇದೇ ಮಹನೀಯರೇ. ಆ ರೀತಿ ಒಂದು ಚಳುವಳಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸಮಿತಿ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಶಿಫಾರಸನ್ನು ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಅವರೂ ಕೂಡ ಜಮೀನು ಕಂದಾಯದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಯಾವುದೂ ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಸ್ಟೇಟ್ ಡ್ಯೂಟೀಸ್‌ನಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಬೊಂಬಾಯಿ, ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಅಥವಾ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಟಿ ಮಿಲಿನಿಯರುಗಳು ಇಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಸ್ಯಾಮ್ಸು, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಳೆಲ್ಲಾ 1950-51ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು 56-57ರಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗಾಗಲೇ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕ ಮೊದಲನೆವರ್ಷದ ಕೊನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಕಾರ ಮೊದಲನೆವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವರ ಭಾಷಣ ಮತ್ತು ಲಿಜ್ರೇಚರ್ ಮತ್ತೊಂದು, ಮಗದೊಂದು ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಇದು ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷ. ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಐಟಂಗಳನ್ನೂ ಸಭೆಯ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ನಾನು ತರಲಿಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭಾಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಮೇಜರ ಇರಿಗೇಷನ್ ವರ್ಕ್ಸ್, ಇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಕವಳ್ಳಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ, ತುಂಗಾ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ನುಗು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಈ ಮೂರು ಯೋಜನೆಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಮೀಡಿಯಂ ಸೈಜ್ ನೀರಾವರಿ - ಯೋಜನೆಗಳೂ ಇವೆ. ಈ ಬಾಬಿನ ಕೆಳಗೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಯೋಜನೆಗಳು. ತುಪ್ಪದಹಳ್ಳಿ ಕೆರೆ ಕೆಲಸ, ಗಡಿಮಾಕುಂಟೆ ಕೆರೆಕೆಲಸ; ನಂಗೇನಹಳ್ಳಿ ಕೆರೆ ಕೆಲಸ. ಮೈಸೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಮಂಡ್ಯ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಈ ರೀತಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಚಿಕ್ಕ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ. ಅದು ಒಂದು ಮೇಜರ್ ಐಟಂ ಆಫ್ ವರ್ಕ್. ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ದಯವಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕು ಪೇಜ 20ರಲ್ಲಿ 1951-52ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮೇಜರ್ ಐಟಂ ಆಫ್ ವರ್ಕ್ಸ್, ಮೂರು ಐಟಂಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹಣ ಒಟ್ಟು 107 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆರೂಪಾಯಿಗಳು. 1951-52ನೇ ಸಾಲಿನ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವುದು 59 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ. ಅವರು ಹೇಳಬಹುದು 1951-52ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ತಯಾರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ತಯಾರಾಗಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ದೊರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿದ್ದರೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮೀಷನ್‌ನವರು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ 51-52ನೇ ಸಾಲಿನ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.....

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು (ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಅವರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನು? ಇತರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಹಾಗಲ್ಲ. ನೀರು ಶಂಖದಿಂದ ಬಂದರೇ ತೀರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Every point raised will be dealt with. There are persons here to note down and reply amply and promptly. Mr. Speaker: The Hon'ble Finance Minister has already said that a note would be given to him and that he would answer.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—I presume that a note will be given to him and he would peruse it and reply. ಏನೇ ಆಗಲೀ ನಮ್ಮ ತೃಪ್ತಿಗೆ ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಾವು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಅದೆಲ್ಲಾ ಗೋರ್‌ಕಲ್ಲಮೇರೆ ನೀರು ಸುರಿದಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಆಪ್ಪ. ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಗೋರ್‌ಕಲ್ಲಮೇಲೆ ಮಳೆ ಸುರಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಪೊನ್ನೆತಾನೆ ಎಂಟು ದಿನಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಮತ್ತು ಅಡಿಷನಲ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟರು. ಈ ಮೂರು ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ 51–52ರಲ್ಲಿ 107 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಯೋಜನೆಯ ತಣಚ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ 59 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿದ್ದಿರಿ. ಯಾವಾಗ ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ನಿಯಮಿಸಿದ್ದ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮೀಷನ್ ಒಪ್ಪಿಗೆ ದೊರಕಿತೋ ಆಗಲಾದರೂ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಗೆ ದೊರೆತಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ಸುಮಾರು 43 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಮೈನರ್ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ 51–52 ನೆಯ ಸಾಲಿಗೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ 32 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 51-52ನೆಯ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೇವಲ 12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಮೈನರ್ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿಯೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಏನಿದ್ದರೂ ಮೈನರ್ ಕೆರೆಗಳ construction ಬಗ್ಗೆ ಯೋಜನೆಯಪ್ರಕಾರ 10 ಲಕ್ಷ ಹೇಳಿದೆ; ಅದರಂತೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ;

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ನಾನು Construction of tanks ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ; Restorationನ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ತಾವು ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, Construction and Restoration of minor tanks ಎಂದು 10 ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ರೆಸ್ಟೋರೇಷನ್ನಿಗೆಂದು 5 ಲಕ್ಷ ಬೇರೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅಂದರೆ ಒಟ್ಟು 15 ಲಕ್ಷ ಒದಗಿಸಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನ 17ನೆಯ ಪುಟ ನೋಡಬೇಕು.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—This is in addition to what has already been normally provided for restoration etc., is it ?

The Hon'ble Sri T. MARIAPPA.—No. In fact, the provision during 51–52 is the actual provision which should be spent on this work.

Sri L. SIDDAPPA.—Actual provision is not that. For these 5 medium projects, Sir, in this plan for 51–52 ನೀವು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ 13·80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೇಗೆಂದರೆ.

ತುಪ್ಪದ ಹಳ್ಳಿಗೆ	..	3 ಲಕ್ಷ
ಗಡಿಮಾಕುಂಟೆ	...	1·75 ಲಕ್ಷ
ನುಗು ಅಣೆ	...	2·75 ಲಕ್ಷ
ಸಂಗೇನಹಳ್ಳಿ	..	2·7 ಲಕ್ಷ
ಹೆಬ್ಬಳ್ಳಿ	..	3·7 ಲಕ್ಷ
ಒಟ್ಟು	...	13·80 ಲಕ್ಷ

ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವುದು 8·5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಅಲ್ಲಗೂ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖೋತಾ ಬಿತ್ತು. ಮೈನರ್ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ 27 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೂ 5 ಲಕ್ಷ ಕಡಿಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಮೇಜರ್ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಾದ ಲಕ್ಕುವಳ್ಳಿ, ತುಂಗ ಮತ್ತು ನುಗು–ಇವುಗಳಿಗೆ.....

The Hon'ble Sri T. MARIAPPA.—Construction and restoration of tanks 10 lakhs, restoration of tanks on desilting 5 lakhs, total 15 lakhs.

Sri L. SIDDAPPA.—According to the programme, restoration of 300 tanks per year, the provision for 51-52 must be 37 lakhs but you have provided only 15 lakhs, even according to your own statement, you have yet to provide 22 lakhs more for the restoration of these minor tanks. As regards the other kind of irrigation works, that is, medium irrigation works like Sungenahalli work, Tuppadahalla and Gadimaranahalli, these are classed as medium tank works. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಮೊಬಲಗು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು 16ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ತಾವು 21ನೆಯ ಪುಟ ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಗಳೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತವೆ. Construction of a new tank across Chikkahagari River near Tuppadahalli in Chitaldrug District ಗಾಗಿ 51—52ಕ್ಕೆ 3 ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಗಡಿಮಾಕುಂಟೆಗೆ 2.5 ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದೂ 2 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಸಂಗೇನಹಳ್ಳಿಗೂ 3 ಲಕ್ಷ

ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದೊಂದು ಮಾತ್ರ 5 ವರ್ಷದ ವರೆಗೂ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲವೂ 2 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಗಿಯುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಒಟ್ಟು 74 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಬಡ್ಜೆಟ್ ತಯಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಇಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಈಚೆಗೆ ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲಾದರೂ ಆದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಪ್ಪಿಮೆಂಟರಿ ಮತ್ತು ಅಡಿಷನಲ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ತಂದಾಗಲೂ ಆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ 52ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ, ವೆಟರಿನರಿ ಮತ್ತು ಎನಿಮಲ್ ಹಸ್ಬೆಂಡ್ರಿ ಯೋಜನೆಗಳು, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಯೋಜನೆಗಳು, ಸೋಷಿಯಲ್ ಸರ್ವಿಸ್‌ಗಳಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ವೈದ್ಯ ಕೀಯ ನಹಾಯ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ 56-57 ನೆಯ ಸಾಲಿನ ವೇಳೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಈಗ ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷಕ್ಕೇ ತಾಪತ್ರಯ ಬಂದಿದೆ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಮಗಾರಿಯೇ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದೆ ಇದ್ದು, ಕೆಲಸಗಾರರಿಗಿಂತ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಗೆ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗು ಸಾಕಾದಷ್ಟಿಲ್ಲ. ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಮೊಲಗು ಡಿಸಂಬರ್ ಆಖೈರಿಗೇ ಖರ್ಚಾಗುವಂತಿದ್ದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವನ್ನು Surrender ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—That is not correct.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಕವಳ್ಳಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟನ್ನು ನಚಿವರು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಲಕ್ಕವಳ್ಳಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ? ಅದರ ವಿಷಯಬೇರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಅಂತೂ ನಿಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮೊದಲೇನೋ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದರೂ ಹಿಂದಿನಿಂದ instructions ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಅಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲೇ ನದ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ, ಬಾಕಿಯದನ್ನು surrender ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿವೇ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗಲೂ ನಾನಿದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲು ಪುರುವಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ 40—45 ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು. ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಕೊನೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ 20—25 ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮಾವಿನ ಹಳ್ಳಿ ಕಾಮಗಾರಿಗೆ 4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ 48—49ರಲ್ಲಿ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅಷ್ಟಾದರೂ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಬಹುಶಃ 49-50ರಲ್ಲಾದರೂ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಯಾರು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರೆ, ಪುನಃ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ 25,000 ಎಂದು ಈ ಬಗ್ಗೆ ತೋರಿಸಿದಿರಿ. ಆ ವರ್ಷವೂ ಕೆಲಸ ಪುರು ಆಗಿಲ್ಲ. ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲಾ ಪುರು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ಭಾವನೆಯಿದ್ದರೆ, ಜನರನ್ನೇಕೆ ಈ ರೀತಿ ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ 25,000 ಇದಕ್ಕೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದೂ ಈ ಸಾರಿ 50.000 ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದಿರಿ. ಆದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ ನೆರವೇರಿಸಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಹಿಂದಿನ 4—6 ವರ್ಷದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, 1956—57ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ಲಾನ್ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ 1956-57ಕ್ಕೇನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಭರವಸೆಯಿದೆಯೇ !

ಇದೆಲ್ಲಾ ಇರುವಾಗ ಏಕೆ ಈ ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳಿ. ನರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ. ಹಣಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಹೀಗೆಯೇ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಒದಗಿಸಬೇಕೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸುವುದು, ಆ ಮೇಲೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೂಚನೆಕೊಟ್ಟು ಅಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಿ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ನರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ತೊಂದರೆಯಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಎಂದು ನೇಮಕಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಯಾವಾಗ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಂದು ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ ಆಗ ಆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಆ ಕೆಲಸ ನಡೆಯದಿದ್ದರೂ ವಜಾ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಲಿಯವರನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಬಹುದು, ಅಷ್ಟೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—1947ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಿಂತಲೂ ಈಗ ಕಡಿಮೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ನೋಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ನೀವು ಲೆಕ್ಕ ಹೇಳಬಹುದು. ಕೆಲಸಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ ? ಲಕ್ಕವಳ್ಳಿ ತುಂಗ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಲಕ್ಕವಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಇದ್ದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಿಂತ ಈಗ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಇದೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ನೀವು 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿನ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ, ಅದರ ಅರ್ಧ ಕೆಲಸವೂ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಅರ್ಧ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಬರೀ ಲಕ್ಕವಳ್ಳಿ ಒಂದನ್ನೇ ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ? ಭದ್ರಾ ಲೆಫ್ಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ನಾಲೆ, ಸೂಳೆ ಕೆರೆ ಇವಕ್ಕೆ ಮೂರೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವುದು, ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಸೀಗೆಹಳ್ಳ ನಾಲೆ ಕೆಲಸವೂ ಲಕ್ಕವಳ್ಳಿ ಸರ್ಕಲ್ಲಿಗೇ ಸೇರಿದೆ. ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ಧಪ್ಪನವರು.—ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳಿದರೆ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಮೊನ್ನೆ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅವರು ನಮಗೆ ಈ ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆ ?

The Hon'ble Sri T. MARIAPPA.—Sir, the whole system has been regularised. Labour is ready, the staff is ready. We have also provided money. It is not sufficient. But we are expecting Central assistance and we must wait and see what the result would be.

Sri L. SIDDAPPA.—We are already in the month of November, Sir,

The Hon'ble Sri T. MARIAPPA.—The working season has not yet begun Sir. This is rainy season. During rainy season Sri. Siddappa knows also that no work can be taken up. It is only after December that any work could be taken up at Lakkavalli.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ಧಪ್ಪನವರು.—ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಅಷ್ಟೇ. ಬಜೆಟ್ ಸೀಸನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು working season ನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ತಾನೆ ? ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಅದರಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ working season ಮತ್ತೊಂದು ಎಂದು ವಾದ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣ ದೊರೆತ ಮೇಲೆ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತೇವೆ, ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಒಂದು ಕಾರಣ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

The Hon'ble Sri T. MARIAPPA.—Sir, he so much harps upon Lakkavalli. Why should he not pay a visit to Thunga? Thunga is going on beautifully. If only he had visited Thunga, I am sure he would appreciate the work of Government.

Sri L. SIDDAPPA.—I have also visited Thunga. I have also heard about the state of affairs there. It is not only myself, I had gone in the company of *Rajamantrapravina* Gundappa Gowda on October 5. He was also an eyewitness to what is happening there.

A VOICE.—Your old friend ?

Sri L. SIDDAPPA.—Yes, he is my old friend. You have discarded him. It is perhaps convenient for you to discard him as your friend. But he continues to be my friend.

ತುಂಗ ಯೋಜನೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಮೊತ್ತವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಕ್ಕೆ ಬೈಲಿಗೆ 20ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ವರ್ಷ ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂರು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ 1 ಕೋಟಿ 70 ಲಕ್ಷ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ 50 ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಹಣ ನೀರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಏನಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, financial Integration ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ ಎ ಆಚಾರ್ಯರು.- ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬಹುದೇ!

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ಧಪ್ಪನವರು. ಮಾಡಬಹುದು, so far as it affects us. ಈ ಬಗೆಯ ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡುವಂತಿರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಎಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಬರುವ ಸಾಲ, ಗ್ರ್ಯಾಂಟು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. Amounts received from the Centre by way of loans during the year 1950–51, 50,000 lakhs for Power supply to Irrigation pumping sets ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಲ್ಲೇ the loan of 150 lakhs for this year by the Centre is sanctioned for financing expenditure on Irrigation and hydro-electric works on hand etc, etc; the rate of interest and the period of loan are yet matters to be finalised ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಕೂಡ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪಂಪುಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವ ಬಗ್ಗೆ. 50 ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕೇಂದ್ರದವರಿಂದ ಆ ಹಣ ಬಂತೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದರು, ಹಣ ಮಾತ್ರ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪುನಃ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರ ಬಜೆಟ್ ಭಾಷಣದ 10ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಭದ್ರ, ಸಕ್ಕೆ ಬೈಲು, ನುಗು ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಕೆಲವಿವೆ. ಇವು ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್; ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೂ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳು. ಇವಕ್ಕೆ 7 ಲಕ್ಷದ 63ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಏನಿವೆಯೋ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಎಷ್ಟು ಮೊಬಲಗು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಲ್ಲ. 1951—52 ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಗ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡ

ಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟನ್ನು, ಎಂದರೆ 7ಕೋಟಿ 63 ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

"It was announced at the last Session that the Government of India had agreed to give us a loan of Rs. 150 lakhs for 1950-51 and another sum of Rs. 150 lakhs for 1951-52. The loan of Rs 150 lakhs for this year by the Centre is sanctioned for financing expenditure on irrigation and hydro-electric works on hand. The exact allocation of the amount will be determined by the Government of India in consultation with the Planning Commission. The rate of interest and the period of loan are yet matters to be finalised. (Pp. 136-137).

I said last time that the capital works undertaken were such as could not be held up in incomplete stages. They were mostly commitments which could not be avoided on any account, nor is it desirable to do so.

The total expenditure programmed for 1951-52 on Electricity, Irrigation Water Works and Industries is about 763 lakhs and this is intended for completion of the existing works and for taking up allied works which are quite essential to the main projects. The capital programme is proposed to be financed from loans as under:—

(1) one and a half crores promised by the Government of India
(2) one crore promised for power supply to Irrigation pumps
(3) one crore to be taken back as a loan in respect of securities to be surrendered
(4) three and a half crores to be obtained as additional loan from the Centre or Banks or in the Market
(5) balance will be met by reducing investment of funds not owing to outsiders.

In case the additional loan is not forthcoming, the Capital programme has to be curtailed and this will be to the detriment of not only State's interests but of India's when there is so much need for increasing production. But, I do not want to envisage difficulties in getting or raising a loan which has got to be done having regard to our commitments." (P. 138)

Sir, I also do not want to envisage what it will be.

ಆದರೆ ಈಗ 1951ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ! ಹಿಂದೆ 1947ನೆಯ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಗ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಆರ್ಥಿಕ ಏಲುನೀಕರಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ, ಅಂದರೆ ಆಗಿನ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ. ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನಿಟ್ಟವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಏನೇನು ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಿರಿ, ಅವರಿಂದ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಹಾಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ದೊರೆಯುತ್ತೆ ಸಬ್ ಸಿಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಿರಿ. ಆದರೆ ಆ ದಿವಸ ಅವುಗಳು ನಮಗೆ ಅಷ್ಟು ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂತೇ ಹೊರತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮಲಿದ್ದುದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಚ್ಚೆವೋ, ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿಂದ ನಮಗೆ ಯಾವುದೂ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಾಗಿ ದ್ದೂ ಕೂಡ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವುದ ಕ್ಕಿಂತ ಅವರಿಂದ ನಮಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಬರುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ವಾಸ್ತವ ತಾವು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ತಾವು ತಿಳಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದು ಇರತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಪೂರಾ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಇವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಈ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅವರು ಅದರಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಸಂಕೋಚಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿನೋಡಿದರೆ ಈಗ ತಾವು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಇಂದು ನಾವಿರತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿ ಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೈನೂರಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲೀ ಅಥವ ದೇಶದ ಜನರ ಮಟ್ಟವಾಗಲಿ ಉತ್ತಮ ಗೊಳ್ಳುತ್ತ ೦ದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಾರಣ ಒಂದೇ—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮೀಷನ್ನಿನವರು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅದರಂತೆ ನೀವೂ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ತಮಗೆ ಅವರು ಒಂದು ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ನೀವೀಗ ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಗತಿಯನ್ನೂ, ವಾಸ್ತವಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿನೋಡಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮನೆ ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಯೋಜನೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಹೀಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ—ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯೋಜನೆಗಳ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ತತ್ಕಾಪಿ ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಉಗ್ರರೂಪವಾಗಿದೆ. ಈ ಕೊರತೆ ನಮಗೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಪೆಟ್ಟಿ ಇದನ್ನು ನಿರೋಗಿನಲು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಆದರೆ ಆರೀತಿ ಮಾಡಿ ಈ ಆಹಾರ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡದೆ ಈಗ ಇವರು ಯಾವುದೋ ಒಂದು short-term-plan ಎಂದರೆ ಕೆರೆ ಕಾಲುವೆ ನಾಲಾ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ದುರಸ್ತಿಯಿಂದ ಇದು ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ದೇಶಗಳವರಾದ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಇದನ್ನು progress ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೋಲಿಕೆ ಹಾಕಿನೋಡೋಣ. ಇಲ್ಲಿ ಇವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಅಲ್ಲೇನೂ short-term ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದಾಗ್ಯೂ ಅವರು ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿರುವುಲ್ಲದೆ ಈ short-term ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಬಹಳ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ದೇಶಗಳವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಮತ್ತು ತಾವು ಮಾಡಿರ

(ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು)

ತಕ್ಕದನ್ನೂ ಹೋಲಿಕೆ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿ ಪ್ರಮಾಣ ದಲ್ಲಿರುತ್ತೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು..—1947 ರಲ್ಲಿ level of expenditure ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುತ್ತೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಬೇಕು. By 1947 things had considerably changed.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಇರಬಹುದು. ಆಗ 4 ಆಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಂದು ಆಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಈಗ 1—4—0 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಬ್ಬ ಆಳು ಬರು ತ್ತಾನೆ. ನೀವು ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅಳತೆ ಮಾಡ ಲಿಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿರುವ ಮೊಬಲಗನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬಾರದು. ಈ ಆಳತೆಕೋಲು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. 0—6—0 ಆಣೆಗೂ ಒಬ್ಬ ಕೂಲಿ ಮಾಡಬಹುದು. 46-47ರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಾ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ದಿವಂಗತ ರೂಸ್‌ವೆಲ್ಟ್ ಮುಂತಾದವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ...

Sr H. M. CHANNABASAPPA.—Does the Hon'ble Member think that the work rates in 1947—48 were the same as they are today?

Sri L. SIDDAPPA.—I beg to differ from you.

Sri H.M. CHANNABASAPPA.—Shall I take it that you think that big projects serve as an immediate remedy to solve the food shortage because you are arguing in that direction ?

Sri L. SIDDAPPA.—Big projects also have got to be taken into consideration. The population is increasing; as the Hon'ble Minister has stated in his speech in the Assembly while presenting the Budget, as the Rajpramukh has stated in his Address to the Assembly, we have got to take into consideration the fact that population is increasing and we have got to make sufficient provision for the increasing population also. We will take all those things into consideration. It is not merely by having recourse to short-term projects that our problems will be solved. On the other hand, our problems will increase if we merely confine our attention to short-term projects and neglect these major irrigation works like Lakkavalli, Tunga and Nugu projects. I may submit for the consideration of this House that Lakkavalli project was conceived as long back as 1935-36 and the two Hon'ble Members who served on the Committee appointed to go into this project, along with some official members are in this House. One of them is Sri D. H. Chandrasekharaiya. and another gentleman is a member on the Treasury Bench, *i.e.*, Sri H. Siddaiya. They have given a report. It is much better they turn over the pages of that report to see how urgently the work is necessary and which part of the State the Lakkavalli work serves It is intended to irrigate 1,20,000 acres in Davangere and Harihar.

The Hon'ble Sri T. MARIAPPA.—Total 1,80,0 0 acres.

Sri L. SIDDAPPA.—Total 180,000 acres out of which 120,000 acres are intended to be irrigated in Harihar and Davangere Taluks, the most arid parts of the State, 60,000 acres in Tarikere, Shimoga, Bhadravati, and Channagiri put together.

ಈ ರೀತಿ ಇಂಥಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದು ತಮ್ಮ ತಾತ್ಸಾರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇದು ಖಂಡಿತ ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇವರು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಾವು ದನ್ನೂ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ.

1949-50ರಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕವಿಲೀನೀಕರಣದ ವಿಚಾರ ವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗ ಇವರು ಹೇಳಿದರು, ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಯೋಜನ, ಅನು ಕೂಲಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ನಮಗೆ ಅವರಿಂದ ಗ್ರಾಂಟ್ ದೊರೆಯುತ್ತೆ, ಸಬ್‌ಸಿಡಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆ, ಸಾಲ ಕೊಡು ತ್ತಾರೆ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳು ಅಂದರೆ ಲಕ್ಕ ಪಳ್ಳಿ ಇತ್ಯಾದಿ ದೊಡ್ಡ ಕರೆಗಳ ಕಾಮಗಾರಿಯನ್ನು ಅವರೇ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು.....

The Hon'ble Sri T. MARIAPPA.—It is still under consideration.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಈಗಾ ಗಲೇ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಏತಕ್ಕೆ ನೀವು ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೋರಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತು? ಅವರಿಗೆ ಆಗ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನೀವೇಕೆ ತಿಳಿಸಬಾರ ದಾಗಿತ್ತು? ಹಾಗಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಈಗ ಉಪ ಕಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು!

. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾನಪ್ಪನವರು.—ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ನುರಿತಂಥಾ ತಾವೇ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಆರೋಪಣೆಗಳ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು?

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ತಲೆಯಿಂದ ಅಂಗುಷ್ಠ ದವರೆಗೆ ಈ ತರಹ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾನಪ್ಪನವರು.—ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಏಕೆ ಹೇಳುವುದು ? ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. We invited him to Jog and Bhadravathi. But he said that he was sorry he could not find time then. It is a very cheap way of putting it. ಏನೋ ನಾವಿದ್ದರೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆವು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಈಗ ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆಯೋ ಅದು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅವಕಾಶ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 1949ರಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Why do you go beside the point? You refer to the Hon'ble Prime Minister not being invited. It is not right.

Sri L. SIDDAPPA.—To what effect ?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—To what effect ? Well, he is not here at your beck and call.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಪಾಸ್ಪವವಾಗಿ ನಡೆದಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Let reasonable statements be made.

Sri L. SIDDAPPA.—Statements which are not palatable to you are beside the point always for you.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Surely they are not palatable to me. They are tasty only for you and your friends.

Sri L. SIDDAPPA.—We know with what attitude you have taken up some of these projects. The proof of pudding is in the eating of it. ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಐಟಂಗಳನ್ನು, ಎಷ್ಟೋ ಪ್ಯಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ತಾತ್ಸಾರ ಭಾವದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಶಿವಮೊಗ್ಗಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೇ ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಐಟಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲಿ. ಎಷ್ಟೋ ಐಟಂ ನಾವು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಐಟಂಗಳನ್ನು re-shape ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. The number of items and the speed with which we have completed ಮುಂತಾದುವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಿಸಿ ಅವರು ಹೇಳಬೇಕು.

Sri L. SIDDAPPA.—If you only compare according to Districts, and furnish me with a statement of the works undertaken and amounts sunk on those works, I will show to you how you have neglected the northern parts of the State like Shimoga, Chitaldrug, etc., which are in great need of development. The southern part of the State is very well developed.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—At least you admit that there has been some improvement. Is it so?

Sri L. SIDDAPPA.—Yes. But the improvements are due to the efforts of Sir M. Visvesvaraya.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Whatever good is done you attribute it to your efforts and to the efforts of Sir M. Visvesvaraya and whatever is bad is attributed to this Government. Is it so ?

Sri L. SIDDAPPA.—These plans are not of a very practicable nature and in the speech of the Hon'ble the Finance Minister there is nothing said about it, and perhaps they will have to undergo changes. They will necessarily have to undergo changes, not because they are not capable of being implemented, but because of the existing state of affairs. The resources available are not sufficient and for that reason these plans have got to undergo a lot of changes. With these few words I conclude my speech.

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು (ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ದೀರ್ಘ ಭಾಷಣಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ಯೋಜನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೆ. ಎಂ. ಪಿ. ಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರಾದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ವಿಚಿತ್ರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ರೂಪವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ರೂಪವಾಗಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಯೋಜನೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಯಾರುಮಾಡಿರುವ ಯೋಜನೆ, ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಯಾರುಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಮೈಸೂರಿನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಇಡೀ ಭರತಖಂಡದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಯಾರುಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಯಾರಿಸಿರುವ ಒಂದು ಯೋಜನೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ಯೋಜನೆ ತಯಾರಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರವೇ ಆಗಲಿ ರಿಸರ್ವ್ ಇರಲಿ, ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗಲಿ, ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮ ನಿಧಿಯನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ರಷ್ಯ ದೇಶ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಮುಂದುಪರಿದಿರುವ ದೇಶಗಳನ್ನು ಅದರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರು ಒಂದು ಪಂಚೆವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಮಾಡಿ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಒಂದು ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಒಂದು ಮಹತ್ತರವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಚೆವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.)

ದಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆ ಈಗ ತಯಾರಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಯಾವುದೋ ಕತೆ ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಮಾತನಾಡುವಂತೆ ತುಲನ ಮಾಡದೆ ಅವಹೇಳನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ಚೈನಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆ! ಅವರಿಗೆ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಣದ ರಾಶಿಯಿಲ್ಲ. ಜನರ ಬೆಂಬಲದಿಂದ, ಜನರ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ, ದೇಶ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ಹುಟ್ಟಿ ಹಣವನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ. ಚೈನಾದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಜನರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಣಸಾಕಷ್ಟಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೇಗೋ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ದಾನಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೋಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ದೇಶ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಮನೋಭಾವನೆ ಜನರಲ್ಲುಂಟಾದರೆ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಡುವುದು ಚಿನ್ನದಂಥ ಮಾತು. ಅದನ್ನು ಸುವರ್ಣಾಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಣ 50 ಕೋಟಿಯಲ್ಲ 600 ಕೋಟಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ನಂಸ್ಥಾನ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 90 ಲಕ್ಷ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೇ ಆಗಲಿ ಈ ದೇಶ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ಕಲ್ಪಿಸಿದರೆ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಕಟ್ಟಬಹುದು. ಆ ಒಂದು ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಒಂದು ಘನವಾದ ಉದ್ದೇಶವಿಟ್ಟು ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದರೇ ಹೊರತು ಸುಮ್ಮನೇ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದರು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದೇನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಮೇಲೆ ರಿಜರ್ವ್‌ಗಳು ಇತ್ತು; ಅದು ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟದ್ದೇ ಮಹಾ ಅಪರಾಧ. ರಿಸರ್ವ್ಸ್‌ನ್ನು ಆಗ ಅವರು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವುಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಜೋಗ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ಭದ್ರಾವತಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಕೆಲಸ ಪೂರೈಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಉನ್ನತಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಂದರು. ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪೂರೈಸಿದ್ದರೆ ಈಗ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಹೊಸದಾಗಿ ಈಗ ಒಂದು ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಯಷ್ಟೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ!

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.—ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ. ಈಗ ಮಾಡಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳ ಫಲ ಮುಂದೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಅವರೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಈ ದಿವಸ ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದೆ ತಾವು ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದೆ.

Sri K. R. SREEKANTESWAR.—The credit does not go to you. Everybody will acknowledge it.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು. ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪೊಗದಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿರಬಹುದು. ಮುಖ್ಯವಾದ ಯೋಜನೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಭಾರತ ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ, ಅನೇಕ ತೊಂದರೆ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಣ ವಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಹಣದ ಸಹಾಯ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಒಂದು ವಿಫಲಾದ ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗೆ 1,793 ಕೋಟಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗವಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ 1 493 ಕೋಟಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಇರುವ ಹಣದಿಂದ ಒದಗುತ್ತದೆ, 300 ಕೋಟಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮಹಾತಜ್ಞರು ಮೇಧಾವಿಗಳು, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಅನುಭವವುಳ್ಳವರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇವತ್ತು ಸಮಾಜವಾದ ಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರಾದ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದೆ. If Sri Sreekanteswar says that there is no Socialist approach, I agree with him. If a communist says that there is no Communist approach I agree with him.

Sri L. SIDDAPPA.—If I say that there is no realistic approach you do not agree?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಹೇಳುವಹಾಗೆ, ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಆಕಾಶ ತೋರಿಸಿದರೆ, ಅದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಚೈನಾದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ದೇಶ ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಒಂದು ದೃಢ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮನಸ್ಸು ಉದ್ಭವಿಸಿದರೆ ದೇಶ ಕಟ್ಟಬಹುದೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇನು ದುರ್ಗತಿ ಬಂತು ಬಡತನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ, ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಲೆಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಜನಗಳ ಮನಸ್ಸು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ, ದೇಶಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಮಗೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ತಾವು ನಮಗಿಂತಲೂ ಬಹಳ ಅನುಭವಿಗಳು; ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ; ಅನುಭವದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ; ಅನುಭವಪಡೆದಿದ್ದರೂ ದೇಶ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ realistic approach ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ critical period ನಲ್ಲಿ ದೇಶವನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕೆಂದು ದೃಢ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶ ಕಟ್ಟಬಹುದೇ ಹೊರತು 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ರಿಸರ್ವ್ ಇತ್ತು, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಳು ಮಾಡಿದರ ಎ ದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು? ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವವರು ಆ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನೀವು ಹಾಕಿದ ಯೋಜನೆಗಳೇ ಪೂರೈಸಲು ಅವಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿವೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ realistic approach ನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ದೀಪ ಬೇಕು, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಲೆಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ. 8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಜೋಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ

ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸಲಾಗಿದೆ. ತಾವುಗಳೇ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರೆ ಈ ಆರೋಪಣೆಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಅಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಭದ್ರಾವತಿ ಉಕ್ಕು ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಿಣ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಿಮೆಂಟು ಬೇಕು, ಕಬ್ಬಿಣಬೇಕು, ಉಕ್ಕಿನ ಕೈಗಾರಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 25ಸಾವಿರ ಟನ್ ಸಿಮೆಂಟ್ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಈಗ 1 ಲಕ್ಷದ 25 ಸಾವಿರ ಟನ್ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗತಕ್ಕವರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಬಹುದು. ತಮಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—Expansion schemeನಲ್ಲಿ ಅವೆಲ್ಲಾ ಆಗಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.—ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಗ್ ಐರನ್ ಫರ್ನೇಸ್ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಫೆರೋ ಅಲಾಮ್ಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಹೇ ಕಮೀಷನ್ ವಿಚಾರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಬ್ಬ ಫೊರ್‌ಮನ್‌ನವರು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದ, ಅದು ನನಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರರು 12 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದ್ದು ಏನು ಅಂತ, ಅವನು ಹೇಳುವುದು. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನ ಅವನು ಯೋಚನೆಮಾಡಲ್ಲ. ರಾವ್ ಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರರೇನೋ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರು ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುವವರು ಯಾರು ಎಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದೇ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಹೇ ಕಮೀಷನ್‌ನವರು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಬಳ ಕಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ 2–3 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ರಿಸರ್ವ್ ಫಂಡಿನಿಂದ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ತಾವುಗಳು ಫೈನಿನ್ಸರ್ ಆಗಿದ್ದು ರಿಟೈರ್ ಆದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು 12 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋದರೆ ಅದರಿಂದ ಫಂಡ್ ಕಡಿಮೆ ಆಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. That was how the entire resources were spent to a great extent. ಅವರು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ ನಾವು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನ್ಯಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಟಿಗಾಗಿ ಈಗ ಎಷ್ಟು ಹೊಡೆದಾಟ ಆಗುತ್ತದೆ? ಆದೇ ಸಾಕು ನಾವು ಎಷ್ಟು ಜನ ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನು ತಯಾರಿಸ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಕಾಲೇಜುಗಳಿದ್ದು ಸೀಟು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿವೆ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಜನರೇನು ಆಕಾಶದಿಂದ ಬಂದರೇ? ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬೇಕು. ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬೇಕು. ಮಿಡ್ಲ್‌ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬೇಕು. $1\frac{1}{4}$ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತ ಇದ್ದದ್ದು $3\frac{1}{4}$ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮನೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ತಾವೂ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ?

Sri K. R. SREEKANTESWAR—Here the literacy is 20 per cent and in Travancore the literacy is 60 per cent.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.—ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಅರ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು, ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತರಾದವರು, ಏನಾಯಿತು ದುಡ್ಡು, ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು, ಮಂಗ ಮಾಯ ಆಯಿತು ಎಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಆ ಹಣ ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ; ಅದರಲ್ಲೂ ಬಹಳ ಭಾಗ ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಬಹು ಭಾಗ ಜೋಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಭಾಗ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗೂ ಒಂದೊಂದು ಕಾಲೇಜು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇವೆ. ಒಂದು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು ಇದೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮನೆ ಆಯಿತೇ? ಹೈಸ್ಕೂಲು, ಮಿಡ್ಲ್‌ಸ್ಕೂಲು, ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಂತೂ ನೂರಾರು ಹೆಚ್ಚಿವೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ದುಡ್ಡಿದ್ದದ್ದೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ಬಹಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾಷೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಯೋಜನೆಯ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಎಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಕಾರದ ಇಲಾಖೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಈಗ $1\frac{1}{4}$ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ಇದಕ್ಕಿನ್ನೂ 20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ Realistic approach ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಒಂದು ಕಡೆ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಇದೆ; ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಕಮ್ಯೂನಿಸಂ ಇದೆ. ಈ ಎರಡಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯವಾಗದಲ್ಲಿರುವುದು ಎಂದರೆ.....

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು.—ಸೋಷಿಯಲಿಸಂ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.—ನಿಮ್ಮ ಸೋಷಿಯಲಿಸಂ ಅಲ್ಲ! ಒಂದು ಕಡೆ ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಕಮ್ಯೂನಿಸಂ ಈ ಎರಡರ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದು ಎಂದರೆ ಈ ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿ. ಗಾಂಧಿವಾದ ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಹಿಂದೂದೇಶ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ದೇಶ; ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿ (co-operative movement) ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತದೆ. ದೇಶ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ವರ್ತಕರ ಕೈಯಲ್ಲಿ, ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ, ಬೆಳೆದುದನ್ನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಇದು ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಈ 5 ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಮೆರಿಕಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ Egg Preservation Society, Fruit Preservation Society ಗಳು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಿ ದೇಶಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲರೂ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.)

ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ನಮಗೆ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಬೇಕು, ಶಾರ್ಟ್ ಟರ್ಮ್ ಸಾಲ, ಲಾಂಗ್ ಟರ್ಮ್ ಸಾಲಗಳು ಬೇಕು, ಹೌಸ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ, ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಬೇಕು. ಲಂಡ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಆಗುವಷ್ಟು ಹಾಲನ್ನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಅವರು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಎಕಾನಮಿ, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಿಲ್ಡ್ ಅಪ್ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಾರಂಭ ದಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ಖರ್ಚನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಿರ್ವಹಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೌಸ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ, ಅಗ್ರಿ ಕಲ್ಚರಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ, ಮಲ್ಟಿ ಪರ್ಪಸ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿ, ಶಾರ್ಟ್‌ಟರ್ಮ್ ಲೋನು ಲಾಂಗ್ ಟರ್ಮ್ ಲೋನು—ಇದು ಯಾವುದು ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೂ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಖರ್ಚನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಬೇಕು. ಈ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ 20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣ ಒದ ಗಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಸರ್ಸೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, this is a democratic approach to our national problem ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ಯೋಜನೆ ಡೆಮೊಕ್ರಾಟಿಕ್ ಆಗಿರುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ Realistic ಆಗಿಯೂ ಇದೆ. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಈಗಿನ ವಾತಾವರಣಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ತಯಾರುಮಾಡಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಂಗಡದವರು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಂಗಡ ದವರು ನಮ್ಮಿಂದ ಬೇರೆಯಾದರೆ ಬೇರೆ ವಿಧವಾದ ಪ್ಲಾನ್ ತರಬಹುದು. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ K. M. P. ಪಾರ್ಟಿಯವರಾದ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು, ಕೃಪಾಲನಿಯವರು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದಾದರೂ ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಮೈಸೂರಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು Realistic ಆಗಿ ಹೋಗಿ ಅಳವಡಿಸಿರುವ ಈ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಮುಖ್ಯ ವಾಗಿ, ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೃಢನಿರ್ಧಾರ ಕಲ್ಪನೆ ಯಾಗದೆ ಹೋದರೆ ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ದೇಶ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜನ ರಿಗೆ ಈ ಯೋಜನೆಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯು ಜಯಪ್ರದವಾಗಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

DISCUSSION ON MATTER ARISING OUT OF ANSWERS TO QUESTIONS.

Mr. SPEAKER (The Hon'ble Sri V. Venkatappa).—Now, the discussion on the question of equation of posts of Mysore Ex-Railway officers which formed the subject matter of answers to questions on the floor of the House.

Equation of posts of Mysore Ex-Railway Officers.

Sri G. VEERAPPA (Chitaldrug District—General).—Sir, I would like to bring to the notice of this Hon'ble House that Short Notice Questions were put in this House only a few days back regarding the recent orders passed by the Government of India in the matter of equation of the posts of Ex-Mysore State Railway officers. Then the matter was not fully discussed. Certain matters were not fully disclosed because the Hon'ble Leader of the House said that the matter was under correspondence and could not therefore be answered then. Now, what moved me to send this matter is, that certain matters are known to me and also to the Members of this House as to how the equation of these officers has seriously affected the seniority of many of the officers who loyally served the Mysore State Railways. It has come to our notice that 14 of the officers who were in the gazetted ranks have been reverted to non-gazetted ranks, including some heads of departments. This order of equation had to be made, according to the Government of India, to reduce the number of officers of the South Zone Railways, *i.e.*, M.S.M., S.I., and Mysore. Therefore, they say that this is with a view to effect retrenchment.

We will now examine how this order of retrenchment is made and whether it has affected anybody else except the officers of Mysore State Railways. In fact, figures are available to us to show that the number of officers has been reduced from 348 to 321; that is, out of the officers in the 3 Railways, namely, M.S.M., S.I., and Mysore, the number has been reduced from 348 to 321 in all retrenching 27 officers, out of whom 18